

Trong những “ món ăn chơi “ ở Trường Bộ Binh Thủ Đức, có lẽ món “ bò hỏa lực “, là món ... nắn gân thanh niên chinh chiến !

Từ nhỏ tới giờ, đâu có thằng nào khủng khủng, ba trợn, làm chuyện tầm ruồng là bò cho thằng khác ... bắn súng qua ốt !

Coi phim Đệ Nhị Thế Chiến, hồi còn ngồi ghé nhà trường, thấy Tài Tử đóng phim, vừa bò vừa chạy trong bom rơi đạn rớt mà mình hồng ... thấy xi- nhê gì !

Mà, bây giờ, ngồi đây : Nhìn giàn dây kẽm gai là xà mặt đất, đầu kia có Đại Liên gác nòng trên thanh sắt ngang : Có cây sắt gác ngang là do sợ họng Đại Liên ... xệ xuống bắt tử, là toi mấy thằng đang bò bên dưới kẽm gai!

Tui hồng hiểu sao, được xếp bò hỏa lực trong tốp đầu tiên mười mấy thằng ? Như vậy đâu thể hỏi ai bò trước coi cảm giác đạn bay ra sao ? Sau khi nghe Huấn Luyện Viên căn dặn những điều cần thiết là tốp đầu của tui tiến tới cây Đại Liên ...

Mỗi thằng một đường, kẽm gai giăng kín bên trên, mười mấy thằng bò sấp bên dưới, súng trên tay, bò càng ngày càng xa họng súng, khi vô xong vị trí, thì họng cây Đại Liên nổ : Từ hồi cha sanh mẹ đẻ tới giờ, đây là lần đầu tiên bò trước họng súng, đạn bay “ vén ốt “ bên trên, tiếng nổ của Đại Liên nghe rất hơn tiếng trời gầm nhiều và tiếng rít gió của cục đạn Đại Liên

mới ớn, tui bò, cố ý ... cho sát mặt đất vì sợ cục “ đầu - band “ đạn, sượt ngang mông thì mụ nội cũng đội chuỗi khô !

Quý thần ơi, hồng ngờ, tiếng đạn xé gió nghe muốn oãi, muốn bò cho mau để thoát khỏi làn đạn, trong bụng cứ sợ có cục đạn ... yếu mắc toi, nó sĩa vô bẹ sườn, hay xé tét cái mông đang chổng ngược lên trời !!!

Nhưng khi bò chừng 1/3 đoạn đường, cảm giác sợ không còn, bèn ngo hai thằng hai bên, tui hét :

- Sao mậy ?!
- Hồng xi nhê !
- Còn mậy ?
- Hồng ép phê ...

Và đúng là hông có gì ngăn (tui viết tiếng Nam rất nhẹ), cuối đường, súng ngưng nổ, bò ra, đứng dậy, quần áo dơ hầy, tui cảm thấy mình ... phê re như bò kéo xe !!!

Mấy thằng chờ tới tụi nó, tụi nó hỏi dồn :

- Thấy sao mậy ?
- Nói mậy hồng tin, cục đạn bay gần ... cạ vô ốt, mậy tưởng cái gáo già của mậy chẻ hai... (?)
- Đừng nói, nó hồng dám bò ... Một thằng hù .

“ Tốp hai vô vị trí sẵn sàng ...”, đó là tiếng của cái ô-bạc-lua la om sòm ở bãi tập 5 Tân Thới Hiệp .

A lê hấp ... vô ! Tụi tốp hai bò sâu vô chừng hai thước, cây đại liên mắc toi, kẹt đạn, hồng nổ ! Mấy lão Cơ - Hữu, HLV súm lại sửa súng, thành ra tốp hai bò hỏa lực mà im re, lặng trang, con ruồi bay cũng biết !

Tụi nó, tốp hai, vừa bò, vừa cười hô hô, vừa hét bản nhạc “ Cầu Sông Kwait “: Te rè, tè re te ré, té te te rè ... nghe thấy ghét ! Bò hết đường, chui ra, đứng dậy, tụi nó nổ :

- Mậy thằng bò trước, đúng là số con rệp bay ơi ...

- Tụi tao bò sau, hông súng nổ, đâm ra ngựa lồng tai, ngựa mộng quá xá ...
- Ê ê ... tốp hai tụi mình ... để bọc điều, mà bọc “ điều đôi “ mới ... đội bàn nạo chớ ???! Phải hôn quây ???
- Bởi vậy súng ống gì cũng thúi hoặc hết ráo, he he !

Tụi tui, tốp một, ngồi nghe tốp hai đĩa mà nhức bẹ sườn, hông nói tiếng nào, đứng là tụi nó hên ... Tốp hai nổ tiếp :

- Số tụi tao ở trên vai ông Huỳnh Đế nhe, nhưng sống ngay cái rúng sâu hóm của Lão đó đa !!!???
- He he và he he ... hé !

Bỗng có tiếng Ô bạc lưạ : - Yêu cầu tốp hai bò lại lần hai, lần trước bò hông nổ, bỏ, alô alô ...

- Thấy mẹ rồi, tụi mình bò lại hả ? Tốp một được dịp ... trả thù :
- Đâu có mậy, không bò lại, mà là bò lần hai, nghe con!
- Nghĩa là tụi tốp một mình, quá xui, nên tốp hai, bò hai lần, quá hên ... hén ???

- Chí phải, chí phải ...
- Yêu cầu mấy anh trai, để bọc điều, bò gấp !

- Trân trọng yêu cầu, thằng nào là, con cầu con khẩn, thì nên khẩn cầu, đi mấy ... cha non !
- Hên lắm, tụi bây mới bò hai lần, nhen ...

Tụi tốp hai lò dò đi tới cây súng có một thùng đạn đầy ...

- Sao tụi bây nhợn vậy, bò đi chớ, đáí ra cây hả mấy cha ... con Lão Huỳnh Đế ?
- “ Bà – bấn “ thằng nào chọc tao !
- Tốp hai là Anh Hai ...
- Đúng vậy, yêu cầu mấy thằng anh Hai, bò lại cho em nhờ !
- Nhờ anh Hai ... tí !!!
- Tao đá vô họng mậy chớ anh Hai ...
- Bớ anh Hai, quớ anh Hai ...
- Anh Hai cái con “kẹt” tao !!!

